Ч. 218. Пятниця 13 жовтня (30 вересня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Італїяньско-турецка війна.

На передвчерашнім засїданю палати послів в дискусиї над дорожнею по промові п. Президента міністрів забрав голос п. Дашиньский, що полемізував з попереднім бесїдником.

Відтак промовляли пп. Міністри: судівництва, рільництва і торговлї.

П. Міністер судівництва др. Гохенбурґер, обговорюючи замах, доконаний в парляментї, запевнюе, що не зважаючи на все, він витревае на дотеперішнїй своїй дорозї. Бесїдник з цїлою рішучостию відпирае закиди, піднесені против судейского стану. По певних промовах і голосах дневників треба припускати, що представлюване відомих демонстраций невинними, не викликане розбудженою совістию, але є новою пробою онесьміленя опінїї других і підпорядкованя єї під власть социялїстів. (Потакуваня і перериваня). Міністер протестує против проби вкороченя независимости судиїв. (Оплески, перериваня). Щастє, що в Австриї є досить судиїв, котрі мають відвагу оперти ся впливам з низу. Твердженє, немов би міністер впливав на видаванє присудів, є безосновне; твердженє се мусить міністер як найсильнїйше відперти також в інтересї судейского стану і его независимости. Вкінци взивав бесїдник до уникання всего, щоби вносило незаконні відносини до компетенциї судів і щоби підкопувало повагу судейского стану. (Оплески; бесїдник відбирае ґратуляциї).

Міністер рільництва бар. Відман обговорював зарядженя, видані в справі поборюваня дорожнї і замаркував, що тепер можна говорити тільки про провізоричні зарядженя, бо дотеперішна торговельно-полїтична система в Австриї, мусить тревати до 1917 р. то є, доки обовязують істнуючі торговельні трактати. Правительство старае ся о довіз мяса з балканьских держав і в тім напрямі дійшло до порозуміня з угорским правительством. Відтак бесїдник говорив широко про кроки предприняті міністерством рільництва в справі піднесеня годівлї худоби, про визначене премії годівцям худоби, про акцию закупна телят в цїли годівлї худоби, про довіз худоби і мяса, та про инші подібні зарядженя, що мають на цїли піднести своєрідну продукцию. Міністер розвинув широку проґраму міністерства рільництва, що обіймае піднесенє рільництва, орґанїзацию торговлї средствами живности, переведенє меліорациї і т. д., а вкінци запевняе, що буде прямувати до злагодженя нужди і дорожнечі. (Оплески).

Управитель міністерства торговлї, шеф секциї Матая обговорював справу картелїв і заявив, що при виступах в законній дорозї против картелїв треба поступати з великою осторожностию і длятого не так скоро дійде до результатів картелевий закон. Промисловий закон дае можність до виступленя против картелевих надужить.

П. Президент міністрів бар. Ґавч відповідав з черги на цїлий ряд інтерпеляций. У відповіди на інтерпеляцию в справі замкненя приватної ческої школи ім. Коменского у Відни заявив премієр, що після его погляду належить совістно виконувати приписи закона, щоби уможливити ческим дітям побирати науку в приватних, удержуваних публичною жертвенностию, коли вже після рішеня державного трибуналу місто Відень не є обовязане удержувати для Чехів публичні школи. Відтак опрокидував премієр закид п. Дашиньского, немов би віцепрезидент Юкель, котрий вів наради в часї відомого інцідєнту в палатї послів, мав втечи з салї. Бесїдник ствердив, що віцепрезидент Юкель дав доказ незвичайної холоднокровности і заслужив собі на загальне признанє.

Пос. Брайтер замітив, що в ухваленім в лїтній сесиї внесеню в справі дрогобицких подій був уступ про удїленє відшкодованя для жертв.

Бесїдник питае президента, чи схоче він порозуміти ся з президентом міністрів, щоби як найскорше здати справу на повнім засїданю з дотеперішної акциї правительства в тім на

---

1)

Тріполїс і Кіренаїка.

(Після дра Е. Даґоберта, Шенфельда і др.— зладив К. Вербенко).

Майже зовсім несподівано італїяньско-турецка війна звернула увагу цїлого сьвіта на краї положені на північнім побережу Африки, знані в Европі доси хиба лиш з того, що то краї варварскі, в котрих ще до недавна проживали морскі розбишаки, котрі непокоїли цїле Середземне море. З історії знало ся, що в сих сторонах, колись в глубокій старинї, 800 лїт перед Рожд. Хр. були фенїкійскі оселї та що пізнїйше в середновічних часах зайшли сюди Араби а наконець і Турки, заволодївши Єгиптом, стали тут панами. Впрочім уважано сї краї за пусті і неурожайні, бо припираючі безпосередно до великої африканьскої пустинї Сагари. Лиш Італїянцї, найблизші сусїди сих країв за морем, знали їх лїпше і з давен давна мали не то охоту їх забрати, але просто уважали їх за приналежні — бодай під зглядом господарским і торговельним — до італїяньскої держави, тим більше, що Туреччина не могла тут нїколи виступати з цїлою силою і по правдї верховодили тут і панували місцеві начальники племен або тоті турецкі пашї, що прийшовши до краю в імени султана, поробили ся тут майже независимими володїтелями і проводирями розбишаків. Колись за арабских часів, краї Тріполїс і Туніс творили одну цїлість. Пізнїйше запанували були в Тріполїсї Іспанцї, а ще пізнїйше в 1551 р. турецкий розбишак морский Драґут здобув місто і край Тріполїс та зробив з него турецку провінцию, в котрій запанували розбишаки і янічари під проводом своїх проводирів, званих деями, котрих самі собі вибирали і саджали на престол. Від 1714 р. верховодили тут деї з родини Караманлїв, аж остаточно Турки подїлили сей край на вілєти (ґубернїї) і установили своїх урядникіів.

Але, як сказано, Італїя з давен давна яко найблизша сусїдка, мала охоту загорнути сї краї, а то тим більше, що уважала їх ніби з природи за приналежні до себе. Коли Французи запанувавши в Альжірі, почали забирати й Туніс, коли Анґлїйцї запанували в Єгиптї, старали ся Італїянцї за кождий раз виказати свої претенсиї до Тріполїса. Марокканьскі заворушеня і очевидний подїл сего краю між европейскі держави викликав в Італії знов апетит на Тріполїс і стало ся остаточно то, чого нїхто не сподївав ся — Італїя нї з сего нї з того, без найменшої причини зі сторони Туреччини виповіла Туреччинї війну! Стало ся то зовсїм точно після нашої приповідки: Дай або видру! Можна остаточно не симпатизувати з Турками — хоч они нинї вже не ті, що були давнїйше — але хто лиш мае в собі почуте права і справедливости, мусить станути по сторонї Туреччини. Тому то й не дивота, що цїла тота „війна“ прибрала більше характер дипльоматичного видираня від Туреччини краю, котрий Італїя зі зглядів економічних уважае за приналежний до себе. Щож спонукуе єї до того?

Єсть загальний погляд, що Тріполїс і Кіренаїка то краї пусті, не урожайні як сусїдна пустиня Сагара. Тимчасом Італїянцї пізнали сї лїпше на сих краях і уміли оцїнити їх вартість. Краї сї під зглядом господарским і торговельним мають дуже велике значінє. Рільництво, що правда, мае тут мале значінє, бо оно ще не розвинуло ся як треба; але земля тут в многих сторонах урожайна і добре оброблена могла би приносити великі зиски. Атже навіть при теперішнім дуже лихім станї рільництва удае ся тут знаменито кукурудза, ба й пшениця та ячмінь. Але найбільшим богатством краю то вівцї з дуже красною вовною, рогата худоба, верблюди, конї, буйволи. З инших добутків мають тут велике значінє всїлякого рода полуднева садовина а особливо дахтилї, виноград, рожки, шафран, олива, мід, віск і т. д. Найважнїйшими артикулами торговельними суть европейскі вироби, котрі привозять сюди майже виключно Італїянцї а котрі ідуть аж далеко в глубину Африки, відтак сафіян, струсині пера, сенесове листє, ґума і золото, котре із Судану везуть каравани через пустиню, відтак слонева кість, олива, вовна і гальма або еспарто, рід трави, з котрої виплїтають мати, коші і т. п. Вся торговля аж

прямі, та чи вплине на те, щоби жертвам дрогобицкої масакри виплачено відшкодоване.

Президент Сильвестер заявив, що ту інтерпеляцию закомунікуе президентови міністрів.

По відчитаню інтерпеляций повідомив президент палату, що др. Олесницкий змінив своє наглияче внесене в справі виборчої ординациї на звичайне внесене.

Внесене се звучало так:

„Висока палата ухвалить:

Установляє ся виборчу комісию, зложену з 25 членів, яка отримує поручене:

а) піддати обовязуючу виборчу ординацию з 1907 р. до державної ради ґрунтовній ревізиї і виробити проєкт новелі в тім напрямі, щоби насамперед було забезпечене правне виборче поступоване, а далі були знесені всї постанови, запроваджені спеціяльно для Галичини і відмінні від виборчого поступованя, що обовязує в инших коронних краях;

б) уложити проєкт що до сотвореня виборчого трибуналу;

в) предложити оба проєкти Вис. Палаті найдальше до дня 31 грудня 1911 р.“

Наглячість того внесеня порішив однако український клюб відкликати з огляду на дискусию, яка тепер веде ся в палаті.

На тім засїдане закінчило ся.

Giornale d'Italia доносить з Триполїсу, що італїяньскі офіцири дали в честь першого італїяньского ґубернатора в Триполїсі, Бореї, принятє в конаку в сали удекорованій італїяньскими прапорами і портретами королївскої пари. На те приняте прибули консулї чужих держав і висловили ґратуляциї з приводу побіди італїяньского оружя. Бувший бурмістр Триполїсу а тепер віцеґубернатор Гассун Карамавлї висловив Італїянцям свою симпатию. В Триполїсі панує правильний рух. Онегди войскова італїяньска музика грала під турецкими касарнями. Араби поводять ся супроти Італїянців приязно. Та сама часопись доносить, що часть турецкого войска, віддалена о 5 миль від Триполїсу, лишена средств поживи, просила о капітуляцию. Аґенция Стефанї доносить, що часть операцийного корпусу, зложена з піхоти, артилериї і пionірів, виїхала в ночи з 5 на 6 с. м. з Неаполю і вчера причалила в Тобрук.

Часописи доносять, що претендент Іман Іяхія жертвував султанови 100.000 людий, а претендент Зайц Ідріс 40.000 людий для сьвятої війни з Італїянцями. Також шейки з Ємену і Медини заявили готовість участи в сьвятій війнї. Султан велїв Іманови Іяхія висловити вдоволене з тої пропозициї, а великий везир відповів також з подякою за ті пропозициї, додаючи, що на разї нема потреби ужитя тих сил. Jeni Gazeta додає, що поселений коло Триполїсу шейк Сеннусів видав Італїянцям сьвяту війну і сейчас має виправитись до Бенґазі.

Новинки.

Львів, 12 жовтня 1911.

— **Іменованя.** Пан Мінїстер справедливости іменував контрольора вязниці суду окружного в Самборі Казим Фідерера управителем а ад'юнкта карного заведеня для мужчин у Вісничу Оттокара Бржезіну контрольором вязниці суду окружного в Чорткові; — іменував начальника канцеляриї в Золочеві Еман. Кольберґера старшим начальником канцеляриї в Чорткові; — іменував асистента канцелярийного Ант. Турчаньского у Львові начальником канцеляриї в Чорткові

Львівский висший суд краєвий іменував канцелїстів: Ів. Радивила в Калуши, Мих. Бобровского в Солотвині, Якінт. Стулїґлову в Устриках, Ем. Ашкеназого в Гусятині, Йос. Бранда в Куликові і Як. Вайсброда в Делятині офіцияламн канцелярийними з полишенем в дотеперішних місцях службових.

— **Руска Бурса ремісничо - промислова у Львові** вишле кільканайцять хлопців, що скінчили найменше 14 лїт, до Відня на науку враветва, ковальства, бляхарства, столярства і токарства. Хлопці мають бути здорові, мусять мати укінчену 4 клясу нормальну і мають мати 3 пари біля, 2 убраня (одно сьвяточне а друге до роботи), 2 пари обуви і 3 пари онучок або скарпиток. Зголошеня належить вносити до заряду Бурси рем.-пром. у Львові ул. Руска ч. 20.

— **Іменованя директорів ґімназияльних.** Є.В. Цїсар іменував управителя рускої (академічної) ґімназиї у Львові Ілию Кокорудза директором тогож заведеня а Івана Тралька, професора ґімназиї в Стрию директором тойж ґімназиї.

— **Нові доценти рускі.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти затвердив ухвалу колеґій професорских що до допущеня професора ґімназияльного дра Стефана Томашівского яко доцента приватного для австрийскої історії з рускою мовою викладовою на видїлї фільософічнім львівского унїверситету і дра Людвика Яновского яко доцента приватного для рускої лїтератури з узгляднeнем східно-славянских лїтератур на фільософічнім видїлї краківского унїверситету.

— **Ферії шкільні на час робіт в поли.** Кр. Рада шкільна видала окружник до всїх шкільних Рад окружних, в котрім пригадує постанову нового реґуляміну для шкіл народних, дозволяючу шкільним Радам окружним подїлити головні ферії на части, які могли би припадати в протягу року шкільного. Постанова та має на цїли увільнене в деяких громадах дїтий від науки в часах, в котрих їх поміч родичам в пильних роботах в поли єсть дуже потрібна.

— **З причини реконструкциї віядукту** поміж стациями Львів Підзамче і Львів-Личаків поїзд мішаний ч. 5453 буде дня 27 жовтня переходити лиш поміж стациями Львів-Личаків і Винники.

— **Львівский руский театр в Коломиї** дасть одну виставу в пятницю 13 с. м. а то „Циганьску любов“ оперету в 3 діях Леґара. — Початок точно о пів до 8 вечером.

— **Оповіщене** що до виложеня списів виборців управнених до доповняючого вибору членів і заступників членів комісиї оцінкової податку особисто-доходового для округа оцінкового міста Львова за лїта 1912—1915. По мисли §. 184 закона з дня 25 жовтня 1896 (В. з. д. ч. 220) подає ся до загальної відомости, що зачислене податників податку особисто-доходового округа оцінкового міста Львова до поодиноких тїл виборчих по мисли §. 181 маючих ся утворити зістало переприваджене, а дотичні списи виборців будуть виложені до публичного перегляду в відділї рахунковім ц. к. Адмінїстрациї податків у Львові (площа Цлова ч. 1 на II. поверсї) (від години 9-ої до 1-ої в полудне в часї від 11 надолиста до включно 18 надолиста с. р. то є через 8 днів.

Евентуальні зажаленя против невластивого зачисленя податників, до поодиноких тїл виборчих належить вносити в протягу висше означеного 8 дневого преклюзивного реченця на руки підписаної власти вимірової; ті зажаленя не здержують однак дальших чинностий урядових а іменно відбутя важних виборів.

в глубину Африки іде майже виключно через місто Тріполїс, столицю сего краю, котрій тепер близше придивимо ся.

1. Образки з Тріполїса.

Коли від сторони моря доїзджаємо кораблем до міста Тріполїса, показує ся перед нами на низькій вистаючій в море скалї якась широка рівна смуга, котра тягне ся далеко. То мури, котрими обведене місто. На східній его стороні підниммає ся велика кріпость а на пів розвалені греблї замикають від сторони моря ті улиці, що ведуть до пристанї. На вистаючім в море півострівци видко якісь укріпленя а на самім его кінци підниммає ся морска лїхтарня. Поза тим виднїє ся місто, довге море біло поблискуючих плоских дахів, понад котрими піднимають ся широко склеплені банї мошей і гаманів (купелевих заведень) та сїм круглих, струнких мінаретів, збудованих в турецко-візантийскім стилю, що сторчать понад містом мов би якісь величезні білі сьвічки або як щоґли на кораблях. Тріполїс був від шіснайцятого столїтя завсїгди під впливом Турків і длятого сї вежі домів молитви мають той сам левантиньский характер як подібні вежі турецких мошей в Рущуку або якім иншім містї на Балканї, що стояло колись під безпосередним пановaнем Турків.

На сході від міста тягнуть ся вздовж побережа хороші гаї високопенних дахтилевих пальм а попід ними густі зелені хащі, з поміж котрих виглядають маленькі ясні хатки і банї так званих „марабу“ — гробниць турецких сьвятих. Поза тою смугою пальмових гаїв сьвітить ся друга, якась жовта пустиня, але то ще не африканьска Сагара, лиш смуга піскових надувів, що відділяє місто Тріполїс від лежачих поза ним степів і джебеля або гористого краю.

Вже сам приїзд в погідну сонїшну недїлю до пристанї в Тріполїсі оплатив нам всї труди. Ми ще й не надивили ся досить на прекрасний краєвид, який представляє місто і его околиця, як вже зі всїх боків підняв ся якийсь страшенний крик. О корабельній сходи а радше о нас двох туристів завели борбу з собою що найменше десять лодок, з котрих верещали кождий по свому Араби, Кабілї, Турки, Мурини, Мулати і Бедуїни. Хто міг підплисти аж під саму стїну корабля лїз мов кіт в гору і витягав руку до нас.

Розбурхане море розганяло однак лодки, аж наконець величезна филя перепудила всїх так, що они заверещали в один голос. Злазити в такій хвили з корабля не належить до приятности. Ледви що капітан вибрав для нас лодку, як всї лодкарі знов помирили ся і ми нїби в тріюмфальнім поході поплили до берега, де нас приняли дуже чемно турецкі власти портові.

То було потрійне сьвято в Тріполїсі. Італїянцї сьвяткували християньску недїлю, Жиди — де, їх нема! — обходили своє сьвято кучок а Турки і всї инші разом з ними сьвяткували день уродин султана, відбувала ся войскова парада а на кораблях і консулятах та многих домах повівали ріжнобарвні стяги.

Тріполїс має, бачите, турецку, італїяньску, жидівску, арабску і муриньску дїльницю. Я казав завести ся до одної турецкої родини і переконав ся, що она жила собі вигідно; елеґантно убрані старі супруги мали сина, котрий своїми манерами міг би служити за взорець неодному Європейцеви. По якімсь часї вийшла просто із тоалетової комнати донька, красавиця, яких мало. Молода панночка, як і взагалї всї Турки туг, була убрана після послїдної европейскої моди; була навіть зовсїм на париский лад напудрована і підмальована. Подала гостеви з такою певностию як би яка донька дому де в Европі, конфітури на склянім тарельчику і я набрав ложочку, дві та попив водою.

Залагодивши свою орудку, пішов я дальше на місто. В жидівскій дїльници панувала задля сьвята торжественна тишина. Жидівки всїлякого віку сидїли у фантастичних сьвяточних строях в сїнех під брамами, а одна грубша як друга. У тутешних Жидів, бачите, уважає ся Жидівка тим краща, чим грубша. Я зайшов до богатого купця, що торгував шовком і шовковими материями. На великім яснім подвірю уставлена була справдешна кучка, вкрита сьвіжим бамбусовим листє і галузем з ґранатових яблок а в кучці стояв хорошо заставлений стіл, при котрім побожні Жиди в то сьвято обідають.

(Дальше буде).

Право перегляду згаданих списів прислугує лише особам до плачення податку особисто-доходового в оцінковім округу „місто Львів“ обовязаним і відповідно леґітимованим.

Виготовлене відписів і витягів не єсть дозволене, а евентуальні надужитя будуть по мисли §. 246 покликаного закона карного. З ц. к. Адмініcтрациї податків.

— Напад і побитє. На будові при ул. Травґута ч. 21 напав оногди вечером якийсь з робітників на підмайстра мулярского Володислава Кордаша і зранив єго тяжко в голову з заду а відтак втік. Кордаша відвезла стация ратункова в грізнім стані до шпиталю. Напастника поки що не зловлено. — Улицею Третого Мая переходив тамтої ночи около 1 год. слухач прав, Віктор Войтасевич. Нараз вийшло з каварні двох підпитих гостий, котрі без всякої причини кинулись на Войтасевича і побили єго палицями.

— Дрібні вісти. Краєве Тов. кредитове урядників і сьвященників перенесло свої бюра до власного дому при ул. Домініканьскій ч. 11. — Як доносять віденьскі ґазети, має стати наслідником бл. п. кард. Пузини в Кракові о. Адам Сапіга. — Страйк переплетничих робітників у Львові, котрий тягнув ся майже вісім неділь, остаточно закінчив ся і майстри згодили ся по части на жадане робітників. — З Бразилії доносять, що там збірка кави зле випала. Можна сподівати ся дальшого подорожіня кави. — З Петербурга доносять, що там лютив ся страшний цикльон і наробив величезної шкоди. Вихор мав затопити 120 лодий з набором. — П. Віктор Каміньскій загубив на ул. Ґрунвальдскій золотий медальон з рубінами і 4 брилянтами.

— Втеча вязнів з арешту. З карного заведеня у Львові т. зв. Бриґідок втекло оногди около 5-ої год. вечером пять арештантів. При помочи знаменитої анґлійскої пилочки виломили они крату у вікні від сторони ул. Карної і узброєні відломками тих крат спустили ся по шнурі з вікна на улицю. Сторожа вязнична пустилась за ними в погоню і двох з них прихопила на площи збіжевій а трох в сусідних заулках. Втікаючі заосмотрили ся вже були в капелюхи, щоби позбути ся арештантских шапок. Здогадують ся з того, що они мали спільників, котрі помогли їм втечи з вязниці. Всіх відставлено назад до їх місця приналежности званого Бриґідками.

— Пригода на гладкій дорозі. Різник з Нижнева, Герш Фербер, виїзджаючи оногди з брами реальности при ул. Казимирівскій ч. 23, зачепив возом з такою силою об портальсклепу Ізидора Валя, що вирвав із стіни цілий портал. Портальвпав на тротоар, а збита шиба зранила переходячі під ту пору пані Каролину Ґоздецку і Павлину Піснотову.

— Крадежі. До мешканя теслі Гаврила Островского, при ул. Полтви ч. 10 добув ся оногди злодій, отворивши двері витрихом а відтак розбив сокирою куфер і вкрав з него 120 кор. в банкнотах і книжочку вкладкову гал. Каси ощадности на 400 корон. — На ул. Батория прихоплено молодого злодія Йосифа Босьцяховского в хвили, коли переходячій туди пані хотів вирвати з рук торбинку, в котрій було 20 корон. — З пода реальности при ул. Потоцкого ч. 48 вкрадено рітмайстрови від уланів п. Стефанови Каспржикому бобровий ковнір і зарукавок дамский, теплу гальку і теплий зимовий одяг. — П. І. Опольскому вкрадено з мешканя золотий перстинь з брилянтом, вартости 1000 кор., а п. Вільгельміні Цеґельскій срібну заставу на 12 осіб, вартости 600 кор. — З отвертої комнати на будові банку союзного при площи Смольки, вкрадено п. Северинови Боярскому 80 кор. готівкою і два векслі на загальну суму 900 кор.

Телеґрами.

Відень 12 жовтня. Рада державна. Суд краєвий карний у Львові зажадав виданя пос. Брайтера за провину против безпечности чести. Палата приступила до дальшої дискусиї над дорожнечею.

Рим 12 жовтня. До „Tribun-и“ доносять з Тріполіса, що пароплав з корпусом експедицийним під ескортою воєнних кораблів прибув до побережа. Моряки і велика товпа людий повитали єго ентузиястично. Висїдане войска на беріг відбуло ся дуже борзо і в повнім порядку.

Константинополь 12 жовтня. Потверджує ся вість, що Решід-паша, здаєсь вже завтра верне до Відня і обійме аґенди амбасади.

Льондон 12 жовтня. Б. Райтера доносить з Шанґаю, що ворохобня у Вучанґу вибухла оногди рано по повішеню 3 вояків.

Ганкав 12 жовтня. Консулї відмовили просьбі Хінців, щоби уставлено патрулї над рікою. Революціоністи просили консулів, щоби они держались неутрально. Революціоністи видали відозву, в котрій грозять відрубанем голови кождому, хто би нападав на чужинців або перешкаджав торговлї.

Пекін 12 жовтня. Повстанці заняли Ґіндінґ-фу і взяли в неволю представителів тамошних властий.

Солунь 12 жовтня. Тутешний комітет центральний одержав телеґраму від комітету в Тріполісї з просьбою о найскоршу поміч. В телеґрамі сказано, що Араби не доросли до задачі. Турецкі войска держали ся хоробро. Центральний комітет обіцяв як найскоршу поміч і завізвав комітет в Триполісї, щоби тимчасом проповідувано в краю сьвяту війну.

Курс львівский.

Дня 11-го жовтня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	676·—	684·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	442·—	448·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	555·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	505·—	512·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—.—
Банку гіпотечного $4\frac{1}{2}$ прц.	98 90	99·60
$4\frac{1}{2}$% листи заст. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв.	92·30	93·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41\frac{1}{2}$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·—	91·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ $4\frac{1}{2}$%	98·30	99·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·30	91·—
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ 4% по 200 К.	92·50	93·20
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·30	92·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	105·—
Австрийські черв. хреста (Курс віденьский)	70·75	76·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	45·50	49·50
Італїяньс. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	76 50	82 50
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	35·90	39·90
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·39
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок німецких	117·30	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25

§) Від $^{18}/_6$ до $^{10}/_9$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52 **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·08.

§) Від $^{18}/_6$ до $^{10}/_9$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·18, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).